

Maanedsoversigt over Plantesygdomme.

277. — Juli 1945.

Der er for Juli Maaned indkommet Beretninger fra 113 Medarbejdere; endvidere er der besvaret 693 Forespørgsler.

Lufttemperaturen laa i Maanedens første Uge gennemgaaende 1—2° C under Normalen (Normalen ca. 15—17° C), men steg derpaa i Maanedens 2. Uge til et Par ° C over Normalen og i den 3. Uge endog til 3—4° over Normalen, medens den i sidste Uge stort set laa som Normaltemperaturen.

Nedbøren blev for hele Maaneden og som Gennemsnit for hele Landet 70 mm mod Normalen paa 64 mm og i Reglen saaledes fordelt over Maaneden, at der kun undtagelsesvis er mærket til længere Tørke. For Landsdelene fordeler Nedbøren sig iøvrigt som følger (Normalnedbøren i Parentes): Vendsyssel 80 (63), Vestjylland 74 (59), Midtjylland 83 (65), Østjylland 58 (63), Sydjylland 70 (63), Sønderjylland 81 (71), Fyn 64 (60), Midt- og Vestsjælland 66 (60), Nordøstsjælland 63 (66), Sydøstsjælland og Møn 67 (65), Lolland-Falster 66 (66) og Bornholm 30 (57).

SYGDOMME PAA LANDBRUGSPANTER.

KORN.

Knækkede Straa. I forrige Maanedes Beretning omtaltes knækkede Straa hos Rug, hvor Knækket fandtes midtvejs oppe paa Straaet, i Reglen lidt over 2. eller 3. Knæ. Fra flere Sider omtales i Juli lignende Symptomer paa Byg (B. Munch, Haslev; M. Greve, Roskilde; Erik Boesen, Rødding). Storm og heftig Regn har udløst Skaden, som imidlertid maa føres tilbage til en Svækkelse af Straaet, der muligvis stammer fra Paavirkninger af Kulde i Forbindelse med mangelfuld (ensidig?) Ernæring.

Kaliummangel forekom i svær Grad i en Hvedemark paa Horsens-egnen (Aksel Nielsen), hvor Størsteparten af en 14 Td. Land stor Mark

var meget daarlig. En Jordbundsundersøgelse viste følgende (god Lermuld):

	Reaktionstal	Fosforsyretal	Kaliumtal
God Hvede	6.9	5.4	7.8
Daarlig Hvede	6.2	3.7	1.8

Goldfodsyge (*Ophiobolus graminis*) er forekommet næsten overalt i Hvede, men overvejende med svage Angreb. I 10 Beretninger tales dog om faa, stærke Angreb og i 7 andre Beretninger om mange, stærke Angreb. Fra mange Sider fremhæves et uheldigt Sædskitte som tydelig Aarsag til Angrebene, navnlig er Hvede efter Byg skæbnesvangert. »I den ene Side af Hvedemarken, hvor Forfrugten var Byg, var der Misvækst. I den anden Side, hvor Forfrugten var Roer, stod Hveden godt« (V. Sørensen, Randers). »Sædfølgen Hvede efter Byg lykkes næsten aldrig, heller ikke paa den sværeste og bedste Lerjord« (Erik Boesen, Rødding). Ogsaa i Rug har der været meget Angreb, navnlig i Rug efter Rug (N. A. Drewsen, Løgumkloster) eller i særlig tidlig saaet Rug (Sv. Svendsen, Tylstrup).

I Byg har der paa Samsø været usædvanlig ondartede Angreb af Goldfodsyge. Riis Vestergaard skriver, at mange Afgrøder er helt ødelagt, og i flere Tilfælde har man ligefrem slaaet Bygmarken til »Hø« og opfodret den. Flere Steder i Jylland har der ogsaa været alvorlige Angreb; Nørgaard Pedersen, Rønde, beretter f. Eks. om adskillige, usædvanlig ondartede Tilfælde, hvor Fodsygen reducerer Avlen til mindre end Halvdelen af det normale. Ellers har Sygdommen de fleste Steder i Landet, navnlig paa Øerne, været af mindre Betydning. Bestandig fremhæves uheldige Sædskitteforhold som Aarsag til de stærke Angreb, især har Byg efter Byg været farligt (M. Arentoft, Pjedsted m. fl.), men adskillige i Jylland giver den megen Blandsædsdyrkning Skyld for Fodsygens Fremtrængen (H. Baltzer Nielsen, Sindal; J. Larsen-Ledet, Dybvad; H. Konnerup Madsen, Sønderlyng; A. Pedersen, Varde). Næringsmangel har sikkert været med til at forstærke Angrebet, og et Tilfælde, som Nørgaard Pedersen, Rønde, nævner, hvor der efter Sprøjtning med Jernvitriol var mindre Fodsyge efter et skarpt Skel i Marken, kan sikkert tydes saaledes, at hvor »Agerkaalen« er bekæmpet, har der været mere Næring og Vand til Bygplanternes Raadighed.

Knækkefodsyge (*Cercospora herpotrichoides*) er i Modsætning til i Fjor praktisk talt uden Betydning i Hvede i Aar.

Derimod er der usædvanlig mange og stærke Angreb af Knækkefodsyge i Rug, muligvis dog forårsaget af andre Svampe end *Cercospora*. »I Saatidsforsøg med Rug er indtil 50 pCt. af Straaene knækkede i de første Saatider« (Sv. Svendsen, Tylstrup), »ofte er $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ af Straaene knækkede, og de tidligst knækkede staar med svange Aks« (N. A. Drewsen, Løgumkloster), »i saa godt som alle Rugmarker er 5—10 pCt. af Straaene knækket ned« (J. J. Jakobsen, Grindsted). Om udbredte og stærke Angreb berettes ogsaa af Fr. Nielsen, Haderslev; Math. Nissen,

Graasten; A. Ammitzbøll, Skjern; N. J. Nielsen, Ikast, og J. Larsen-Ledet, Dybvad.

I Havre har der været paafaldende megen Knækkefodsyge, store Pletter i Markerne eller hele Marker har ligget som tromlet (O. Kirk Jacobsen, Hjermitslev; J. Larsen-Ledet, Dybvad; A. Pedersen, Varde; Vald. Johnsen, Skærbæk; N. A. Drewsen, Løgumkloster). Hvilken Svamp, det drejer sig om, er ikke klarlagt.

Almindelig Fodsyge (*Fusarium sp.*) er kun forekommet af Betydning enkelte Steder.

Nøgen Bygbrand (*Ustilago nuda*). Der foreligger Indberetning om denne Sygdom fra 62 Medarbejdere, der gennemgaaende karakteriserer Sygdommen som meget udbredt. De fleste Tilfælde drejer sig om ret svage Angreb med 0.1—0.5 Procent Brandplanter, men der er de fleste Steder paafaldende mange Marker ind imellem med Angrebsprocenter, som ikke blot er af økonomisk Betydning i Fremavlsmarken, men ogsaa i almindelige Brugsmarker. Maksimalt nævnes f. Eks. følgende Eksempler: Indtil 20 pCt. (Sv. Svendsen, Tylstrup), indtil 10 pCt. Brandplanter (K. M. Nielsen, Roskilde; H. Wraae-Jensen, Skælskør; Kr. Bertelsen, Aarup; C. Nørgaard Pedersen, Rønde; N. Engvang Hansen, Allingaabro), 9 pCt. Brandplanter (M. Greve, Roskilde; Stanley Jørgensen, Høng), 8 pCt. (A. Juel-Nielsen, Rønne), 5—6 pCt. (P. Grøntved, Næstved; B. Munch, Haslev; A. Pedersen, Varde; H. Konnerup Madsen, Sønderlyng).

Rigelbyg nævnes bestandig som den Sort, der er stærkest angrebet, men Freja har mange Steder alvorlige Angreb, i enkelte Tilfælde endog værre end i Rigel (Erik Knudsen, Ulkebøl). Angrebene hos disse Sorter veksler dog stærkt efter Saasædspartiernes Oprindelse. Fra mange Sider fremhæves, at varmvandsafsvampede Partier praktisk talt er brandfrie, medens andre beretter om stærke Angreb selv efter Varmvandsafsvampning (Johs. Johansen, St. Heddinge; Erik Boesen, Rødding). Der ankes ikke mindst over Sygdommen, naar den optræder stærkt i nyanskaffet Saasæd (Einar M. Nielsen, Grindsted), navnlig naturligvis naar det drejer sig om »kontrolleret Udsæd« (H. Mose Hansen, Odense), »Stamsæd« (Magnus Paulsen, Nr. Nebel; C. Nørgaard Pedersen, Rønde — indtil 10 pCt. Brand!), »Elitesæd« (Erik Boesen, Rødding) eller »original Abed Sæd« (N. Engvang Hansen, Allingaabro — indtil 10 pCt. Brand!). Et Citat om Stamsæd af Rigelbyg skønnes at skulle fremføres: »Man spørger uvilkaarligt, hvor længe det kan tolereres, at Firmaer, der har Eneret paa Stamsæd af en bestemt Sort udsender en saadan Vare« (C. Nørgaard Pedersen, Rønde), og en lignende Udtalelse fremføres af J. Larsen-Ledet, Dybvad.

Majabyg angribes langt mindre end de førnævnte Sorter, men er dog langt fra fri for Angreb, medens Archerbyg fra mange Sider fremhæves som praktisk talt fri for Angreb. I midt- og vestjydske Egne, hvor Archerbyg er fremherskende, og hvor »de nye Sorter« (Rigel og Freja) ikke har faaet Indpas, spiller Nøgen Brand ingen Rolle og optager ikke Sindene som i andre Egne af Landet.

Sygdommen synes ikke i Tilbagegang siden i Fjor — tværtimod fremhæver flere, at den endog er værre i Aar (P. Riis Vestergaard, Samso; N. A. Drewsen, Løgumkloster). En Udtalelse af Sv. Svendsen, Tylstrup, illustrerer, dels hvor stærkt et beskedent Angreb kan udvikle sig paa eet Aar, dels hvad en vellykket Afsvampning kan udrette: »I en Bygmark med Rigelbyg efter Udsæd fra en Fremavlsmark i Fjor, hvor der blev optalt ca. 1 pCt. Planter med Nøgen Brand, viste i Aar indtil 20 pCt. Planter med Nøgen Brand. En anden Bygmark efter samme Udsæd, men Sæden varmvandsbehandlet, var saa godt som fri for Brand — det var kun en Brøkdel af pro Mille, der var Tale om«.

Hvedens Stinkbrand (*Tilletia caries*) er med et Par Undtagelser (E. Vestergaard, Abed; J. Wested, Tystofte) kun fundet med faa og svage Angreb.

Byggets Stribesygge (*Helminthosporium gramineum*). A. Pedersen, Varde, skriver, at Stribesygen forekommer ret almindeligt med svagere til stærkere Angreb, navnlig i Blandsæd, der ikke altid bliver afsvampet, selv om de rene Sorter bliver det.

Havrens Kronrust (*Puccinia lolii*) rapporteres kun fra 5 Steder med svage Angreb.

Sortrust (*Puccinia graminis*). Fra Vendsyssel meldes om 2 stærke Angreb paa henholdsvis Hvede og Rug (G. Foldager og J. Larsen-Ledet). Sidstnævnte fandt Berberis i et Læbælte, hvorfra Angrebet bredte sig, og foranstalter en Jagt paa Berberis andre Steder, hvor svage Angreb af Sortrust har vist sig.

Gulrust (*Puccinia glumarum*). Et meget stærkt Angreb i Byg (Erik Knudsen, Ulkebøl) og ret stærke Angreb i mange Byg- og Hvedemarker, navnlig i fugtige Lavninger (H. Pontoppidan, Lolland-Falster) er indberettet. I Hvede var Angrebene navnlig stærke i Jonquois og Jubilé.

Meldrøjer (*Claviceps purpurea*) forekom med stærke Angreb i Rug ved Studsgaard, hvor der i Udkanten af Marken endog var indtil 18 pCt. angrebne Aks (Hans V. Jensen).

Meldug (*Erysiphe graminis*). Meget slemme Angreb ses ofte i sent saaet Byg (P. O. Overgaard, Holstebro).

BÆLGPLANTER.

Sneglebælgens Stængelsvamp (*Ascochyta medicaginis*). Paa Asnæs forekom et Angreb i Lucerne (Laur. Pedersen).

BEDEROER.

Lyspletsygge (Manganmangel) i Bederoer nævnes i 10 Beretninger, hvoraf de 9 fra Jylland. Det synes med nogle Undtagelser dog at dreje sig om forholdsvist godartede Angreb, kun for Ribe og Ringkøbing Amter tales om ondartede Tilfælde (Einar M. Nielsen og A. Ammitzbøll).

Gule Blade (Ernæringsforstyrrelser) i Bederoerne er ikke almindelig udbredte, men spredt forekommer der en Del Tilfælde, hvor Manganmangel, Fosforsyremangel eller Kalkmangel (Rodbrand og Følge-

sygdomme) anses for Aarsag til Gulfarvning af Toppen. Ogsaa Mangel paa Dræning spiller ind i adskillige Tilfælde.

Bedernes Virus-Gulsot er begyndt at optræde over store Dele af Landet og spreder sig, som det er typisk, fra smaa afgrænsede Pletter i 1. Aars Markerne. Paa Lolland tegner Sygdommen til at blive slem i visse Egne (O. J. Olesen, Rødby).

Rodbrand og Eftervirkning heraf gør sig stadig gældende flere Steder (K. M. Nielsen, Roskilde; Kr. Bertelsen, Aarup).

Bedeskimmel (*Peronospora Schachtii*). Der foreligger 4 Beretninger om Angreb (J. Rindom, Ærøskøbing; M. Greve, Roskilde; M. Arentoft, Pjedsted, og Aksel Nielsen, Horsens). Sidstnævnte skriver, at 10 pCt. af 1. Aars Roerne er angrebet i en Mark, hvor der ogsaa er et Stykke med Frøroer. Arentoft har i en Mark med Barres Øtøfte, Pajbjerg Rex og Korsroe konstateret 25—30 pCt. Angreb i Barresroerne og kun 2—3 pCt. i Fodersukkerroerne. I Marken ligger de 2 Fodersukkerroestammer paa hver sin Side af Barresstammen.

KAALROER, KAAL O. A. KORSBLOMSTREDE.

Hvidbakteriose (*Erwinia carotovora*) fandtes med ret stærke Angreb ved Tystøfte (J. Wested).

Halsraad (Bakteriose) er flere Steder ondartet allerede nu (M. Greve, Roskilde; K. Iversen, Klippinge; Aksel Nielsen, Horsens; P. O. Overgaard, Holstebro).

Kaalbrok (*Plasmidiophora brassicae*). I 34 Beretninger tales om ingen eller svage Angreb, eller evt. stærke Angreb i Smaapletter, medens der fra nogle Lokalteter i Jylland tales om mere udbredte, stærke Angreb. O. Kirk Jacobsen skriver saaledes: »Har gjort sig særlig bemærket i Aar med det kolde og fugtige Majvejr og særligt paa de kalktrængende Jorder, hvilket har fremmet Folks Interesse for Kalkning af disse Jorder igen«. Mogens Hansen, Toftlund, har set et Angreb paa humusrig Jord, hvor 90 pCt. af Roerne var angrebne og mærkværdigvis nok ingen væsentlig Forskel paa Wilhelmsburger og Bangholm. Th. - Kristensen, Skals, skriver: »Kun sjældent af større Betydning. Det er en af de Sygdomme, som Landmændene frygter mest og passer mest paa!«

KARTOFLER.

Lyspletsyge (Manganmangel) optræder i Kartoffelmarker, hvor der sædvanligvis er Angreb i Kornet (Magnus Paulsen, Nr. Nebel).

Bladrullesyge er stadig yderst almindelig, ogsaa med meget alvorlige Angreb (60—80 pCt. angrebne Planter nævnes af E. Kristensen, Herning; Einar M. Nielsen og J. J. Jakobsen, Grindsted; P. Riis Vestergaard, Samsø, og K. Iversen, Klippinge), men med enkelte Undtagelser fremhæves en overordentlig Forbedring af Sundhedstilstanden i Kartoffelmarkerne i de senere Aar, frembragt ved Brugen af sygdomskontrolleret Læggemateriale. Erik Boesen, Rødding, skriver: »Bekæmpelsen af Kartofflens Virussygdomme gaar sin gode Gang gennem den efterhaanden

velorganiserede Spredning af stadigt bedre Læggemateriale. Her er et Omraade, hvor der i de senere Aar er sket mærkbare Fremskridt«. Og J. J. Jakobsen, Grindsted, skriver: »Om denne Sygdom kunde der skrives tykke Bøger, uden at man endda fik et klart Billede af Angrebsstyrken. Vi finder Marker med 99 pCt. Bladrullesyge, og gaar vi over til Naboen, kan vi maaske finde samme Sort med 1 pCt. Det er, naar vi befinder os i Midtjylland, Kartoffelavlren og ikke Kartoffelavlren, der bliver bedømt«. Desværre har det nogle Steder knebet med at skaffe tilstrækkelig godt Læggemateriale i Foraaret (M. Arentoft, Pjedsted; Sv. Worm Nielsen, Odder).

Af angrebne Sorter nævnes navnlig Up to date og Brønderslev, sjældnere Alpha, Alma, Svaløfs Birgitta, Sydens Dronning og Richters.

Mosaiksyge. Om denne gælder i store Træk det samme, som er nævnt for Bladrullesyge. Af angrebne Sorter nævnes især Bintje og King Edward.

Kartoffelskimmel (*Phytophthora infestans*). Efter at der var konstateret Angreb i tidlige eller middeltidlige Kartoffelsorter ved Horsens, Bramminge, Varde og Aabenraa, udsendtes fra Statens plantepatologiske Forsøg Sprøjtevarsel for tidlige og middeltidlige Sorter den 8. Juli. Fra ca. 10.—15. Juli tog Angrebene til de fleste Steder i Landet, tidligst og stærkest, ja, ligefrem »eksplosivt« i Sønderjylland og det sydlige Jylland. Ved Maanedens Slutning var der stærke eller ligefrem ødelæggende Angreb over næsten hele Landet i tidlige og middeltidlige Sorter og mange Steder ogsaa stærke Angreb i sildige Sorter. For disse udsendtes almindeligt Sprøjtevarsel fra Statens plantepatologiske Forsøg den 24. Juli. Ved Maanedens Slutning synes Sønderjylland og det sydlige og midterste Jylland stadig at være voldsomt angrebet, og Tabene her vil blive meget store — E. Kristensen, Herning, anslaaer op til 100 Tdr. pr. ha i Sorter som King Edward og Up to Date. Paa Øerne har Samsø, Bornholm og Lolland-Falster de mindste Angreb, og i Vendsyssel er der mange Steder endnu ikke set Angreb (Sv. Svendsen, J. Larsen-Ledet, H. Baltzer Nielsen).

Bekæmpelse synes kun udført i forholdsvis ringe Omfang og er ofte udført for sent. Det nævnes, at det har knebet med at skaffe Sprøjtemidler (Kalk til Fremstilling af Bordeauxvædske) eller Sprøjter, sidstnævnte især, fordi Ordningen med kollektiv Sprøjtning ved fælles Sprøjtebrød sammen under Skimmelenes eksplosionsagtige Fremtrængen, men E. Kristensen, Herning, skriver, at den virkelige Aarsag ofte er, at »det gaar nok uden Sprøjtning«. Desværre vil Virkningen af Sprøjtning blive for ringe i Aar, dels fordi der i for mange Tilfælde ikke er sprøjtet rettidigt, og dels fordi de udførte Sprøjtninger paa Grund af den megen og stærke Regn i Juli vil faa for svag Virkning. Fra flere Sider fremhæves, at Kobberoxyklorid (»Kobberkalk«) ikke holder saa godt som Bordeauxvædske.

Kartofflens Bladpletsyge (*Alternaria solani*). Medens Skimmel praktisk talt ikke har vist sig i Vendsyssel, er dette den eneste Lokalitet, hvorfra der meldes om væsentlige Angreb af Bladpletsyge.

Rodfiltsvamp (*Rhizoctonia solani*). Fra Vendsyssel skriver H. Baltzer Nielsen, at »Rodfiltsvamp er saa afgjort Aarets største Brist inden for Kartoffeldyrkningen« og J. Larsen-Ledet, Dybvad, ytrer sig paa ret lignende Maade.

Sortbensyge (*Bacillus phytophthorus*). Slemme Angreb berettes fra 4 Lokaliteter i Jylland; Georg Nissen, Bylderup-Bov (med indtil 20 pCt. angrebne Planter i Voran, som han af samme Grund anser for at have ringe Fremtid), Aage Buchreitz, Ribe (især i Alpha), Th. Kristensen, SV.Himmerland (»Den værste Sygdom i Bintjemarkerne her paa Egnen, ogsaa ret slem i Alma«) og H. Baltzer Nielsen, Sindal, der skriver, at sandsynligvis er det Opbevaringen, det kniber med.

INDUSTRIPLANTER.

HØR.

Stængelpletsyge (*Polyspora lini*) i Spindhør rapporteres kun fra 3 Steder med svage Angreb. K. Iversen, Klippinge, skriver, at det bedre Udvalg af Udsæd synes at have sat Angrebene af denne Sygdom betydeligt ned.

Hørrust (*Melampsora lini*). Der foreligger kun Meddelelse om Angreb fra faa Lokaliteter. De fleste Angreb er svage, men fra Odderegnen berettes om tidligere og stærkere Angreb end sædvanligt (Sv. Worm Nielsen), og fra Vejrum berettes om et meget ondartet Angreb, som fandtes langs en Vej, hvor der er kørt med Hør til Skætteriet (P. O. Overgaard). Det sidste Tilfælde tyder meget naturligt paa Smitte fra tabte Hørstraa.

Visnesyge (*Colletotrichum lini*) og Pasmosyge (*Septoria linicola*) omtales fra Statens Forsøgsstation, Virungaard (S. Thorup).

VALMUE.

Valmueskimmel (*Peronospora arborescens*). Stærke Angreb fandtes paa Virungaard efter tidlig Saaning i Saatidsforsøg (S. Thorup).

CHR. STAPEL.

SYGDOMME PAA HAVEBRUGSPANTER.

Besvarelse af 26 af de udsendte Skemaer har givet følgende Resultat:

Sygdomme paa Havebrugsplanter	Intet Angreb	Angreb ikke almindelige		Angreb almindelige	
		svage	stærke	svage	stærke
Æbleskurv.....	1	2	3	4	18
Pæreskurv.....	0	3	0	6	16
Stikkelsbældræber.....	1	5	2	6	13
Løgskimmel.....	1	1	4	7	12
Mosaiksyge paa Skalotter.....	3	0	0	6	7

FRUGTTRÆER OG FRUGTBUSKE.

Sprøjteskade og Vejrskade. I mange af de Plantager, hvor man ved Sprøjtning har holdt Skurven nogenlunde nede, staar Træerne med tyndt Løv efter stærke Bladfald, og Frugterne er skrubbede eller revnede. Dette anses oftest for Sprøjteskade, og kan naturligvis være det. Man kan imidlertid ikke se bort fra, at ogsaa Vejret kan være en medvirkende Aarsag, saaledes som f. Eks. Hans Larsen, Svendborg, paapeger: »Usprøjtede Træer viser imidlertid ogsaa »Sprøjteskade«, saa meget af den Sprøjteskade, der ses, er rimeligvis Vejrskade«.

Bladfald paa Cox' Orange. Flere Indsendere omtaler dette Fænomen, saaledes skriver Arne Pallesen fra Nørrejylland: »Der er mange Gaader at løse i denne Forbindelse. Er det mon Grundstammen, der indvirker mest? Eller maaske der burde Mellempodning til. I Brande var en Række til Cox' Orange ompodede Pederstrup meget sundere og mere bladfylt end de Cox' Orange, der var podet direkte paa Grundstammen«.

Æbleskurv (*Venturia inaequalis*), som i Juni var udbredt i de fleste Egne og mange Steder alvorlig, har i Juli bredt sig yderligere, og Angrebene er taget til i Styrke. Saaledes skrives fra Svendborg: »Meget stærke Angreb af Skurv baade paa Blade og Frugter. Bladfald paa Grund af Skurvangreb hyppig paa Graasten, Cox' Pomona og Ildrød Pigeon m. fl.« (Hans Larsen). Fra Horsens: »Angrebene er i Aar meget voldsomme« (Chr. A. Nørholm). Fra Sønderjylland skrives, at Træerne nu staar med tyndt, gult Løv, og at de fleste Frugter er medtaget (M. Surlykke Wistoft). Sjælland og Lolland-Falster synes som Helhed at have de svageste Angreb; kun fra enkelte Lokalteter rundt i Landet meldes, at Skurven er uden Betydning (N. Dullum, Blangstedgaard; N. Flensted-Andersen, Fuglebjerg; Anton Th. Andersen, Vejro).

Som Aarsag til de stærke Angreb nævner flere Indsendere det fugtige Vejr, som i Forsommertiden har givet Svampen gode Smittebetingelser. Det fremhæves i den Forbindelse, at de første Sprøjtninger er særlig vigtige for Bekæmpelsen (M. Sørensen, Esbjerg; N. Dullum, Blangsted). Den udbredte Anvendelse af Svovlmidler i de senere Aar faar Skyld for en Del af Angrebet (Johs. Kortegaard, Odense; Chr. Greve, Sydfyn). Fra Nørrejylland skriver Arne Pallesen, at det fugtige Vejr, Vanskeligheden ved at fremskaffe Kalk til Bordeauxvædsken samt Angsten for Bladfald har reduceret Frugttræsprøjtningen i Aar. Det understreges i de fleste Indberetninger, at en omhyggelig Sprøjtning har kunnet forebygge eller hemme Angrebet.

Under de gunstige Vilkaar for Skurven synes der at være mindre Forskel paa Sorternes Modtagelighed end normalt, selv om denne Forskel stadig gør sig gældende. Den hyppigst nævnte Sort er Graasten, men iøvrigt rapporteres stærke Skurvangreb paa en lang Række Sorter: Cox' Orange, Cox' Pomona, Boiken, Pigeon, Bismarck, Dumelow, Husmoder, James Grieve, Maglemer, Møllers Venus og Pederstrup.

Pæreskurv (*Venturia pirina*) er udbredt de fleste Steder, men mindre alvorlig end Æbleskurv. Fra Nørrejylland skrives: »Takket være

Pæretæernes større Modstandsdygtighed for Sprøjtevædskerne synes det, som om Pærerne er lettere at styre m. H. t. Skurv end Æblerne« (Arne Pallesen). Sorternes forskellige Modtagelighed gør sig i høj Grad gældende, og fra Sønderjylland anbefales det, at man i Privathaver overvejende planter skurvresistente Sorter, da Haveejerne i slemme Skurvaar ikke kan holde de høje Træer rene (M. Surlykke Wistoft).

I de fleste Indberetninger tales om Frugtangreb, kun fra Fyn nævnes »meget voldsomme Angreb paa Grenene, hvor Barken var stærkt revnet og flosset« (Johs. Kortegaard), og »tørre Grene paa Grund af foregaaende Aars Angreb ses tit i Bonne Louise og Charneu« (Hans Larsen). Sorter, som nævnes angrebne, er: Bonne Louise, Charneu, Moltke, Clapps, Amanlis og Hasselpære.

Æblemeldug (*Podosphaera leucotricha*). Fra Stevns-Fakse-Egnen meddeles om nogle faa Angreb paa Æbler, der staar indelukket (Philip Helt).

Graa Monilia paa Æbleskud (*Monilia laxa f. mali*) er formentlig ikke udbredt yderligere siden Juni, da Smitten kun finder Sted i Blomstringstiden, men der foreligger et Par nye Indberetninger om Angreb. Paa Slagelse-Skelskør-Egnen er det særlig Høve Reinette, Cox' Orange, Cox' Pomona og Dronning Louise, som er angrebet (A. Sauer). Ondartet Angreb er set paa Samsø paa Cox' Orange; paa Mors var den slem paa Dronning Louise i en Plantning, men ikke paa de andre Sorter. Paa Fyn er flere Steder set alvorlige Angreb, hvor Svampen fra Frugtsporerne er vokset ned i 2- og 3-aarige Grene, som derved er gaaet ud.

Gul Monilia (*Monilia fructigena*). Ved Tisvilde var paa et Kirsebærtræ med mange Frugter, alle ødelagte af denne Svamp ved Modningen (C. Jensen).

Fersken-Blæresyge (*Taphrina deformans*). Ved Nykøbing Mors er set et meget stærkt Angreb (Egon Hansen).

Stikkelsbældræber (*Sphaerotheca mors uvae*) er udbredt, men Angrebene Styrke veksler meget fra Sted til Sted, uden at der synes at være nogen tydelig Forskel mellem Landsdelene. Mange Bekæmpelsesmetoder har med Held været anvendt, saaledes Foraarssprøjtning med Karbolineum (Johs. Kortegaard), 6 % Blaasten i Foraaret (A. Diemer), Bordeauxvædske før og lige efter Blomstring, Sulsol senere (N. Dullum), Formalin nævnes af flere. Betydningen af rettidig Sprøjtning fremhæves (Philip Helt), ligesom ogsaa Kulturforholdenes Betydning understreges (Hans Larsen). Fra Mors skrives, at de meget smaafrugtede Sorter, som findes i flere Haver der, ikke er angrebet (Egon Hansen).

Skivesvamp (*Gloeosporium ribis*) har været ondartet mange Steder, især paa Stikkelsbær og Solbær. Svampen har bevirket stærkt Bladfald. Ved Esbjerg-Varde er set god Virkning, hvor Forsommersprøjtning med Bordeauxvædske er anvendt (M. Sørensen). Fra Mors skrives, at ogsaa de smaafrugtede Stikkelsbærsorter, som er modstandsdygtige mod Stikkelsbældræber, angribes af Skivesvamp (Egon Hansen).

Bladpletsyge (*Septoria ribis*) angives mange Steder paa Sjælland at optræde paa Stikkelsbær (Laurits Nielsen).

Filtrust (*Cronartium ribicola*). Enkelte meget stærke Angreb er set i Sønderjylland (M. Surlykke Wistoft).

Stængelsyge paa Hindbær (*Didymella applanata*). Fra Humlebæk meldes om mange Angreb, der kom tidligt og ødelagde hele Høsten (C. Jensen).

KØKKENURTER.

Løgskimmel (*Peronospora Schleideni*). Der har været stærke Angreb de fleste Steder. Flere Medarbejdere omtaler god Virkning af 1—2 % Bordeauxvædske, enten alene eller med Tilsætning af Sprøjteolie eller Skummetmælk. Fra Nørrejylland nævnes et Tilfælde, hvor delvis Dækning af Løgene ved Sandfygning modvirkede Angrebet; Hypning af Løgene vilde muligvis virke paa lignende Maade (Arne Pallesen).

Mosaiksyge i Skallotter er ligeledes udbredt, men de fleste er enige om, at denne Sygdom i Aar har gjort mindre Skade end Skimmelen. Iøvrigt afviger Indberetningerne næppe fra sidste Maanedsoversigt.

Selleri-Bladpletsyge (*Septoria apii*). Fra Sjælland (Laurits Nielsen) og fra Esbjerg-Egnen rapporteres enkelte stærke Angreb, i sidste Tilfælde tydede Omstændighederne paa Frø- eller Jordsmitte (M. Sørensen).

Fløjlsplet (*Cladosporium fulvum*). Fra Brunemosehus skrives, at Tomaterne holder sig forbavsende godt mod Fløjlsplet i Aar, til Trods for, at der ikke er fyret (N. Flensted-Andersen).

LARS HAMMARLUND.

SKADEDYR PAA LAND- OG HAVEBRUGSPANTER.

KORN OG GRÆSSER.

Havreaal (*Heterodera schachtii*). Fra Skelskør, Skærbæk, Ribe, Grindsted, Hadsund, Ulfborg, S.V.Himmerland og Tylstrup skrives, at Angreb ikke er set. I de øvrige Beretninger (25 fra Jylland, 10 fra Øerne) meldes om Angreb af vekslende Styrke. Paa Samsø synes Aalen at faa større Betydning, idet Angreb kan paavises i ca. $\frac{1}{4}$ af Øens Havremarker (P. Riis Vestergaard). Fra Vestfyn skrives: »Almindelig paa Havre, men hvor skal det næsten kunne være andet med al den Blandsød og Ærtehavre, der er paa Egnen« (J. Vang).

Ørentviste se Diverse.

Kornlus (*Aphis granaria*). Fra Lolland-Falster skrives: »I næsten alle Havremarker har der været en Del Kornlus. Enkelte Steder er meget stærke Angreb observeret. I et Par Marker paa Vestlolland, hvor Havren i Forvejen var ret svag, var store Partier af Marken saa stærkt befængt med Lus, at disse sad tæt paa baade Straa og Top« (H. Pontoppidan). Ogsaa i Dronningens Vænge var Kornet stærkt angrebet af Lus.

Nellikeknagaveren (*Phytonomus polygoni*). Denne Snudebilles gule Kokoner fandtes ofte paa Bygaks og indsendtes til Bestemmelse. Dyret er dog ingenlunde Skadedyr paa Korn.

Halmhvepsens Larve (*Cephus pygmaeus*). Fra Bogense skrives, at der er Angreb i et stort Antal Bygmarker. Larven opholdt sig sidst i

Juli Maaned gennemgaaende ret højt oppe i Straaet (A. Hansen). Ogsaa paa Lolland er der bemærket Angreb overalt i Bygmarkerne (E. Vester-gaard).

ÆRTEBLOMSTREDE.

Ærtethripsen (*Physopus robusta*). Fra Bylderup-Bov skrives om enkelte Angreb, hvoraft et var saa stærkt, at Dyrene sad som et glinsende Lag baade paa Stængel, Blade og Bælge. Afgrøden, der var meget kraf-tig, standsede i Væksten i Maanedens Midte, og kun faa Bælge har naaet en normal Udvikling. Udbyttet bliver antagelig kun ca. $\frac{1}{3}$ af, hvad man havde kunnet vente (G. Nissen). Ogsaa paa Virumgaard er der bemærket Angreb (S. Thorup).

Ærtelus (*Macrosiphum pisi*). Der foreligger 15 Indberetninger om Angreb, hvilket tyder paa en usædvanlig stærk Optræden af Lusene. De fleste Meddelelser er indløbet fra Jylland, men ogsaa fra Sjælland, Lol-land-Falster, Fyn og Bornholm rapporteres Angreb. Fra Sorø skrives: »Angreb af Ærtelus var midt i Maaneden almindelige og stærke. Bekæm-pelse er forsøgt med »Idosect«, som viste sig at være særdeles brugbart« (O. Møller Larsen). Fra Lolland-Falster: »I de fleste Ærtemarker er der fundet ret stærke Angreb af Ærtelus. De kom dog først et Stykke ind i Juli Maaned« (H. Pontoppidan). Fra Odense: »Stærke Angreb af Ærte-lus har nedsat Udbyttet betydeligt mange Steder. Sprøjtning med Nico-pren har vist god Virkning« (H. Mose Hansen). Fra Bornholm: »Mange Ærtemarker har i Aar været angrebet af Ærtelus. Det er særlig gaaet ud over Blomsten, medens de ansatte Bælge udenfor har lidt paa Grund af den nedsatte Stofproduktion« (A. Juel-Nielsen). Fra Haderslev: »Langt de fleste Ærtemarker er næsten blevet ødelagt af Ærtelusen. Det er særlig Foderærterne, medens Kronært har klaret sig bedre. Omkring den 12. Juli satte Angrebet ind med en Voldsomhed uden lige. I Løbet af en Ugestid formaaede Lusene at lave Ærterne om til en stinkende, uappe-titlig Masse. Udbyttet vil ikke blive saa forfærdelig meget over Udsæds-mængden. Et Sted ødelagdes saaledes 14 Td. Land. Ligesaa pludselig som Lusene kom, ligesaa pludselig døde de omkring den 20. Juli, men Skaden er uoprettelig og katastrofal for mange« (Fr. Nielsen). Fra Grindsted: »Flere Ærtemarker totalt ødelagt. Lusene findes i saadanne Mængder, at saafremt der smides en Grebfuld paa Cementgulvet, kan de fejes sam-men i Dynger« (E. M. Nielsen). Fra Kolind: »Mange og stærke Angreb, der i flere Tilfælde har virket helt ødelæggende« (E. Staunskjær). Fra Skive: »Saa heftige, at 5 Td. Land maa laves til Ensilage« (P. Ørndrup). Fra adskillige Egne er indløbet Beretninger af lignende Indhold som de anførte.

Ærtegalmyg (*Contarinia pisi*). Ved Vejby er fundet et kraftigt Angreb i to Arealer med Kronært (P. Ørndrup).

BEDER.

Bedelus (*Aphis fabae*). Angreb har været almindelige baade i Frø-

roer og 1. Aars Roer, men kun i 10 af de 48 indkomne Beretninger tales der om alvorlig Skadevirkning. Fra Skelskør skrives: »Angrebet blev ikke saa ondartet, som det saa ud til først paa Sommeren. Det kolde og regnfulde Vejr har standset Angrebet, saaledes at der til Trods for manglende Bekæmpelsesmidler ikke er anrettet større Skade« (H. Wraae-Jensen). Fra Virumgaard: »I alle Roemarken optræder Bedelusen paa Enkelt-Roer eller pletvis. Mange Planter er stærkt hemmet i Væksten, og enkelte er næsten gaaet ud« (S. Thorup). Fra Bornholm: »Det har været et Luseaar i Aar, og særlig midt i Juli var Angrebet meget kraftigt. I Frømarkerne standsede det meget brat, og i Løbet af faa Dage var alle Lusene døde« (A. Juel-Nielsen). Fra Ribe: »Enkelte Steder findes voldsomme Angreb, og ganske svage Angreb findes i saa godt som alle Bederoemarken her paa Egnen« (A. Buchreitz). Fra Herning: »Luseangreb paa Bederoer er værst i Landbrug, hvor der er mange Læhegn. Jeg saa stærke Angreb paa en Ejendom, hvor Læhegnene stod med 75 m Afstand« (Friis Jensen).

Knoporme se Diverse.

Bedefluen (*Pegomya hyoscyami*). I Juli Maaned hærgede 2. Generations Larver mange Steder, og der foreligger 25 Indberetninger om svage og 37 om stærke Angreb. De stærke Angreb er særlig fundet paa Fyn og i Jylland. Fra Sjælland er kun rapporteret Angreb af Betydning fra Skelskør. Fra Rødby skrives: »Efter meget stærke Angreb i Forsommeren, er næste Generations Angreb næsten udeblevet. Klækningsforsøg med Pupper gav kun en lille Procent Udklækning« (O. J. Olesen). Fra Saxkøbing: »Omkring 8. Juli saas de første Æg af 2. Generation. Faa Dage efter begyndte Larveangrebene, der dog alle Vegne var betydningsløse, og som nu er overstaaet« (H. Pontoppidan). Fra Blangstedgaard: »Bederoerne ser snart forfærdelige ud. Siden Udtyndingstiden har Bladene været udsat for stadigt Gnav, og er i Øjeblikket særdeles stærkt angrebet« (N. Dullum). Fra Langeland: »Meget stærke Angreb enkelte Steder af 2. Generation« (A. K. Rasmussen). Ogsaa fra Bornholm skrives om stærke Angreb. Op til $\frac{1}{4}$ af de ældste Blade visner. Der findes i Øjeblikket stadig Æg paa Bladene (A. Juel-Nielsen). Fra Haderslev: »Omkring den 20. kom der meget stærke Angreb. Angrebet kan betegnes som voldsomt« (Fr. Nielsen). Fra Rødding: »Bederoerne staar adskillige Steder, som en Ild var gaaet hen over dem« (E. Boesen). Fra Vejen-Brørup: »Meget stærke Angreb af 2. Generation iagttages hyppigt. Angrebene ses over hele Marken, der i ondartede Tilfælde paa Afstand ser ud, som om Bladene var ved at visne« (Kissmeyer Nielsen). Fra Fredericia: »2. Generations Larver begyndte omkring 20.—25. Juni deres Angreb. I de Marker, der var stærkt angrebet af 1. Generation, er Angrebet ogsaa stærkest nu« (M. Arentoft). Fra Bjerringbro: »Angrebene af Bedefluelarver er almindelige og i mange Tilfælde saa stærke, at over Halvdelen af Roernes nederste Blade er visne og pjaltede. Angrebet er især slemt, hvor Udtyndingen er udført for sent« (J. Olesen). De øvrige Beretninger er af lignende Indhold. Fra Morsø skrives, at Angrebene er værst i Nærheden af Frømarker (Engelhart Jensen).

KORSBLOMSTREDE.

Ørentviste se Diverse.

Kaaltægen (*Eurydema oleracea*). Fra Samsø skrives om ret iøjnefaldende Angreb særlig i Udkanten af Kaalroemarkerne. Synes mere fremtrædende end normalt, uden dog at være truende (P. Riis Vestergaard). Paa Bornholm er Angreb almindelige og sætter Roerne noget tilbage i Væksten (A. Juel-Nielsen). Et enkelt Angreb er endvidere fundet ved Varde. Fra Bjerringbro meldes om Gnav paa Kartoffelblade samt Rug- og Hvedeaks (J. Olesen).

Kaallusen (*Aphis brassicae*) optræder ofte ret kraftigt for Tiden, særlig paa Kaalen, sjældnere i Kaalroemarkerne. 8 Beretninger melder om svage og 6 om stærkere Angreb paa Kaal. For Kaalroernes Vedkommende skrives i 5 Tilfælde, at Angreb ikke er set, 17 Beretninger melder om svage og 6 om stærke Angreb.

Kaalbladhvepsens Larve (*Athalia spinarum*). Om Angreb paa Gul Sennep skrives fra Refsnæs (Stanley Jørgensen). Ved Sorø fandtes et enkelt stærkt Angreb i Kaalroer (O. Møller Larsen).

Kaalmøl (*Plutella cruciferarum*). De fleste Meddelelser lyder paa ingen eller betydningsløse Angreb. Fra Graasten skrives dog: »Er mere almindelig end sædvanlig. De fleste Kaalroemarker har hullede Blade, men dog sjældent saaledes at man behøver at frygte en stærk Forringelse af Udbyttet« (M. Nissen). Fra Vejen-Brørup: »Stærkt Angreb er iagttaget i et enkelt Tilfælde. Paa Bladene var talrige Vinduer, og paa Undersiden af de fleste Blade kunde findes en Puppe« (Kissmeyer Nielsen). Fra Brande: »Angreb ret almindelige og i nogle Tilfælde stærke« (P. Trosborg).

Skjoldbiller (*Cassida nebulosa*). Dette Skadedyr har i Aar været uden Betydning.

Knoporme se Diverse.

Kaalorme (*Pieris brassicae*) angreb Gul Sennep paa Refsnæs (Stanley Jørgensen).

Kaalfluelarver (*Chortophila brassicae* og *floralis*). I Kaal har svage Angreb været almindelige, men i kun to Tilfælde meldes om større Skade. For Kaalroernes Vedkommende foreligger der ingen Meddelelser om stærke Angreb fra Øerne, men fra 12 Egne af Jylland skrives om alvorlige Angreb. Særlig stærke Angreb er fundet i Sønderjylland. Fra Bylderup-Bov skrives saaledes: »Jeg mindes ikke, at Kaalfluelarverne har foraarsaget saa stor og almindelig Ødelæggelse i noget tidligere Aar. Saa godt som alle Marker er angrebet« (G. Nissen). Fra Skærbæk: »Dette Skadedyr er i en Mængde Kaalroemarker. Mange Steder er Plantetallet nu nede paa en Fjerdedel af, hvad der burde være« (V. Johnsen). Fra Grindsted: »Ondartede Angreb er almindelige« (J. J. Jakobsen). Fra Brande-Thyregod: »Angrebene har været meget udbredte og skadevoldende, navnlig paa de letteste Sandjorder« (P. Trosborg). Fra Hvetbo Herred: »Som sædvanlig stærke Angreb i et Parti nærmest Kysten« (O. Kirk Jacobsen).

Krusesygegalmyggen (*Contarinia nasturtii*). Stærke Angreb i de fleste af Landets Egne baade paa Kaal og Kaalroer. Der foreligger 13 Indberetninger om svage og 43 om stærke Angreb i Kaalroer. I 27 Tilfælde fremhæves det, at Angrebet følges af Hjerteforraadnelse. Fra Roskilde meldes: »Har optraadt ondartet, og Halsraad breder sig stærkt« (M. Greve). Fra Holbæk: »Angrebet er sat ind fra den Side af Marken, der ligger nærmest ved sidste Aars Kaalroemark, og det er bemærkelsesværdigt, at de Kaalroerækker, der ligger i Læ af en tilstødende Bygmark, er næsten helt raseret« (H. Clausen). Fra Odsherred meldes, at det er paafaldende, at de ydre Blade ofte er stærkt angrebet og raadner, medens Hjertet kan være friskt (N. M. Nielsen). Fra Stevns skrives: »Angrebet er af en paa disse Egne ukendt Styrke og findes i praktisk talt alle Kaalroemarker. Det følges af voldsomt Halsraad« (J. Johansen). Fra Bogenø: »Stærke Angreb i saa godt som alle Kaalroemarker og overalt fulgt af Hjerteforraadnelse« (A. Hansen). Fra Vestfyn: »Angrebene er temmelig almindelige og ledsages ofte af Bakteriose. Det ses tydeligt, at Angrebet hovedsagelig kommer fra Nabomarken, hvor der var Kaalroer i Fjor« (J. Vang). Fra Haderslev: »Næsten hver eneste Roe i alle Kaalroemarker er angrebet. Det mærkelige ved Angrebet i Aar er, at det ikke alene er de inderste Blade, der er angrebet. Myggene har ogsaa lagt deres Æg paa de yderste Blade, saa det hele er et Krøl. Mange Marker stinker langt væk af Forraadnelse« (Fr. Nielsen). Fra Rødding: »Disse har hærget, saa man sjældent har set det værre. Angrebet er alle Steder fulgt af ondartet Bakteriose« (E. Boesen). Fra Fredericia meldes, at Bangholm klarer sig bedre end Wilhelmsburger (M. Arentoft). Ogsaa fra Salling skrives, at Angrebene er værst, hvor der er Læ. Fra mange andre Egne foreligger Meddelelser om alvorlige Angreb.

Der er indløbet 14 Beretninger om stærke Angreb i Kaal. Fra Sjælland skrives saaledes: »Dette Skadedyr har ødelagt forfærdeligt i Aar« (L. Nielsen). Fra Haslev: »Angrebene her paa Egnen meget alvorlige de fleste Steder« (B. Munch). »Der bliver slet ingen Hovedkaal i Aar, sagde en Gartner forleden« (H. Wedege). Fra Maribo: »Angrebene meget stærke paa Rød- og Hvidkaal. Ofte er 50—60 % eller flere af Planterne angrebne. Kaal saaet direkte paa Blivestedet synes stærkere angrebet end udplantet Kaal« (G. Jensen). Fra Svendborg: »Meget faa Kaalstykker har undgaaet Angreb, og adskillige Steder er Rub og Stub ødelagt. Det bliver et daarligt Kaalaar i Aar« (H. Larsen). Sydøen: »Jeg besøgte den 24. Juli 30 Havebrug, og ikke et eneste Sted fandtes der Kaal, uden at helt op til 90 % af Planterne var angrebet« (Chr. Greve). Fra Esbjerg: »Findes i tiltagende Grad her paa Egnen« (M. Sørensen).

SKÆRMPLANTER.

Gulerodsbladloppen (*Trioza apicalis*). Stærke Angreb er rapporteret fra Sorø (O. Møller Larsen) og Ikast-Bording (N. J. Nielsen).

Gulerodssnudebiller (*Ceutorrhynchidius terminatus*), der i 1931 gjorde sig bemærket paa Amager, hvor dens Larver angreb den nederste

Del af Bladstilkene paa Gulerod, har vist sig igen ved Taarnby. Denne Gang angreb Larverne Kruspersille paa lignende Maade som Gulerod samt Dild. I sidstnævnte Plante gik de op i Stænglernes nederste Del, der udhuledes.

Skærmplantemøl (*Depressaria sp.*). Paa Skelskørengnen er der nu igen stærke Angreb i praktisk talt alle Gulerodsfrømarker. I Reglen er ca. 25 % af Skærmene angrebet (H. Wraae-Jensen).

INDUSTRIPLANTER.

Ørentviste se Diverse.

Uglelarver (*Calocampa exoleta*). Disse iøjnefaldende Larver angreb Valmue ved Slagelse, ligesom de blev fundet paa Tobak.

Valmuegalmyggen (*Carpodiplosis papaveris*). Denne Galmyg, der for nylig er bemærket for første Gang i Sverige, er nu fundet paa Virungaard (S. Thorup). Efter Blomstringen staar enkelte Kapsler tilbage med de visne Kronblade fastklistrede udenpaa. Larverne lever mellem Kronbladene og Kapslen, hvis Overflade de angriber.

FRUGTTRÆER OG FRUGTBUSKE.

Æbletægen (*Plesiocoris rugicollis*). I en Plantage ved Aarhus er der katastrofal Tægeskade paa alle Frugter paa Filippa. Andre Sorter som Belle de Boskoop var meget mindre angrebet.

Bladlus (*Aphididae*). Paa Frugttræerne er Angrebene stadig uden større Betydning. Fra Skive skrives: »Blommebladlus slet ikke set. Paa Æble ses faa, men stærke Angreb. Enkelte Sorter af Sødkiisebær er noget angrebet« (J. C. Myrhøj). Fra Odense Amt meldes, at der et enkelt Sted er meget kraftige Angreb paa Æblegrundstammer (J. Kortegaard). De øvrige Beretninger melder om uvæsentlige Angreb paa Æble. Hist og her noget Angreb paa Blomme.

Bøgeloppen (*Orchestes fagi*). Fra Rødding skrives om et Angreb paa Æbler. Dyrene holdt sig til Belle de Boskoop og navnlig til Træer, der stod nærmest ved en Løvskov. Der er indløbet flere andre Meddelelser om Gnav paa Æbler foraarsaget af dette Dyr.

Æblehvepsen (*Hoplocampa testudinea*). Angrebene har været meget alvorlige i Aar, og da de sædvanlige Bekæmpelsesforanstaltninger ofte synes at have haft utilstrækkelig Virkning, er Skaden meget betydelig. Særlig alvorlige Angreb er set i Holbæk Amt. Paa Arbejdsanstalten i Holbæk anslaaes Tabet til ca. 35.000 Kr.

Æblevikleren (*Carpocapsa pomonella*). Angreb er som sædvanlig yderst almindelige, men deres Styrke bedømmes meget forskelligt. Det fremhæves ofte, at Æblehvepsens Betydning er langt større i Aar.

Barkvikleren (*Grapholitha woerberiana*). Et stærkt Angreb paa Æbletræ blev rapporteret fra Slagelse (A. Klougart).

Frugttræspindemiden (*Paratetranychus pilosus*). Kun fra Horsens skrives, at Angrebene undertiden kan være ondartede. Alle de øvrige Beretninger melder, at Angrebene er svage eller helt uden Betydning i Aar.

PRYDPLANTER.

Rhododendrontæger (*Stephanitis rhododendri*) angreb Rhododendron ved Holbæk.

Snerresværmerens Larve (*Deilephila galii*) gjorde Skade paa Godetia ved Søborg.

DIVERSE SKADEDYR.

Ørentviste (*Forficula auricularia*). Paa Virumgaard er Angreb fundet paa Hør, hvor Bladene paa den øverste grønne Del er begravet (S. Thorup). Fra Morsø skrives om Angreb paa et større Areal med Blomkaal. Udstrøning af Giftklid (3 kg Calciumarsenat plus 25 kg Hvedeklid samt Vand) synes at have haft udmærket Virkning. Ørentvistene forsvandt, og en Del døde Individuer fandtes under Sten og lign. paa Arealet (Engelhart Jensen).

Sct. Hans Oldenborren (*Rhizotrogus solstitialis*). Den 12. Juli rapporteredes stærke Sværme fra Roskilde (M. Greve). Ogsaa i København og Omegn sværmede Billerne livligt nogle Aftener.

Knoporme (*Agrotis segetum*). 17 Beretninger melder, at Angreb ikke er set, eller at de har været svage. Kun i 6 Tilfælde rapporteres Angreb af Betydning. Det er da særlig gaaet ud over Kaal og Roer. Et alvorligt Angreb paa Jordbær ved Humlebæk standsedes med Cryocidklid (H. C. Jensen).

PROSPER BOVIEN.